

OKUL GEZİSİ

Okul gezisine gideceğimiz günü hatırlıyorum da, nasıl da heyecanlanmışım. Arkadaşlarımla birlikte ilk defa bir okul gezisine gidecektim ve içim içime sığmıyordu, geziye 2 gün vardı. Ertesi gün okulda gezi için neler getireceklerimizi belirledik. Ben en güzel kıyafetlerimi, giyecek anneme kek, pasta, çörek yaptıracaktım, arkadaşım Onur gazoz, dolma getirecekti. Ben pikniğe gitmeden hayalini kurmaya başlamıştım bile. Bizim ne kadar hevesli olduğumuzu gören öğretmenimiz "çocuklar bu kadar sevinmeyin," dedi. Serkan arkadaşımız "Niye öğretmenim?, biz bu geziye gitmeyi çok istiyoruz" dedi. Güzel ve yerinde bir cevap dedim kendi kendime. Hatta aramızda "adam olalı bi fare tuttu" cinsinden atasözleri kullandık ve güldük. Öğretmenimiz anlıyorum sizi çocuklar ama "biz hangi aydayız?" diye sordu. Çokbilmiş Kenan, kulağıma fısıldadı "öğretmen olmuş, şuna bak hangi aydayız bilmiyor". Bizim sınıf hababam sınıfı gibi diye iç geçirdim. Allahtan öğretmenimiz bu sözü duymamıştı. Öğretmen arkasından ekledi "İlkbahar" ayındayız. Ne olacaktı ki, yani ilkbahar ayı olmasının ne alakası vardı bizim piknikle. Herkes şaşkın şaşkın öğretmene bakıyordu, bende dahil. Öğretmen anlamış olacak ki, devam etti sözüne.

- Çocuklar, siz hiç "Meteoroloji" diye bir sözcük duyduunuz mu?

Sınıftan çıt yoktu,

Öğretmenimiz-arkadaşlar, meteoroloji; "atmosferde meydana gelen hava olaylarının oluşumunu, gelişimini ve değişimini nedenleri ile inceleyen ve bu hava olaylarının canlılar ve dünya açısından doğuracağı sonuçları araştıran bir bilim dalıdır" dedi.

Peki, siz hiç "-Hava Durumu-" isminde bir program izliyor musunuz?" diye sordu sınıfa.

Haberlerden sonra başlıyor, ben biliyorum ama hiç izlemedim hocam, dedi Özkan.

- Arkadaşlar geçenlerde iklimleri gördük konu olarak. Bana İlkbahar'ın iklim özelliklerini söyleyebilecek var mı aranızda?

Ben biliyordum bu sorunun cevabını ve parmak kaldırdım. Tamam, Soner, söyle bakalım, neydi en önemli özelliği?

Yağmur, öğretmenim diye bilmişim o heyecanla. Aklımda da şimşekler o anda çakmıştı zaten.

Yoksa yoksa yarın hava yağmurlu mu olacak öğretmenim, diye sordum.

Çocuklar sizi hayal kırıklığına uğratmak istemem, ama birkaç gündür hava yağışlı, bu gün güneşli bir gündü fakat yarın yine yağmur yağabilir, dedi.

İşte "Hava Durumu"nun önemini şimdi anladınız mı çocuklar, dedi. Hep bir ağızdan evet diye bağırmıştık. O akşam, hiç izlemediğim hatta niye izliyorsun, diye babama kızdığım haberleri de izlemeye başlamıştım. Bildiğim kadarı ile haberlerden hemen sonra çıkıyordu hava durumu ve ben hava durumunu kaçırmak istemiyordum çünkü; eğer hava yağışlı olursa bizim pikniğimiz ertelenenecekti. Kendi kendime "ne kadar önemliymiş bu hava durumu" diyordum.

O an gelmişti, sonunda hava durumu başladı. Daha önce bi kaç kere kanal değiştirirken rastlamıştım hava durumuna, ama önemsiz bir ayrıntı olarak düşündüğüm için çabuk geçmişim. Şimdi piknik heyecanımı bilmiyorum, pür dikkat hava durumunu izliyordum. İstanbul'dan başlamıştı hava durumuna, 2 hatta 3 günlük tahmin raporu veriyordu. Günün en yüksek sıcaklığı, en düşük sıcaklığı ve daha pek çok ayrıntı. Niye İstanbul'dan başlamıştı ki sanki ben Ankara'da yaşıyordum. Ne zaman Ankara'ninkini söyleyecekti. Babam ve

annemde aynı heyecanla hava durumunu izliyordu. "İstanbul yağışlı" demişti hava durumunu sunan spiker. "Umarım Ankara'da yağış yoktur" dedim içimden. Birkaç il daha saydı. Sonunda; "Ankara parçalı bulutlu, 20 Derece, yağış yok" dediğindeki anı görmeliydiniz, ben nasıl havalara uçmuştum. Arkasından biraz rüzgarlı olacak yüksek kesimler dedi. Biz, Çubuk Barajına gidecektik. Annem, "çok ince giyinme, bak hava durumu rüzgarlı olacağını söyledi", dedi. Ben de ertesi gün pikniğe ceketimi de alarak gittim. Okul bahçesinde toplanmıştı arkadaşlarım. Hiç birinde ceket yoktu, sadece bende vardı. Hepsi kısa kollu ve ince giyinmişti. Üff ya! Dedim içimden ama sonra hava durumunu hatırladım. Hava rüzgarlı olacaktı. Öğretmenim de ceketini giymişti, nasılsa. Otobüsle piknik alanına hareket ettik. Piknik yerimiz yüksekçe bir yerde idi. Etrafında ağaçlar vardı ama rüzgâr kendini hissettiriyordu. Tüm arkadaşlarım kalın giyinmediklerine pişman olmuşlardı. O zaman hava tahmin raporunu dinlemekle ne kadar iyi yapmışım diye kendi kendimle gurur duydum. Arkadaşım İsmail "sen nerden biliyordun bugün havanın rüzgârlı olacağını" diye sordu. Sen hava durumunu izlemedin mi, dedim. "İzledim" dedi. Ama yağmur yok, kelimesinden sonra kanal değiştirmiştik, dedi. Ben dün "hava durumu"nun ne kadar önemli ve güzel bir şey olduğunu keşfettim, hava durumu yalnızca yağmur var ya da yok demiyor, hava sıcaklığı gündüz ve gece ne kadar, hava rüzgârlı mı, rüzgârsız mı, bunları da söylüyor, dedim. Hatta dün babamdan öğrendiğim birkaç bilgiyi de sıralamayı da unutmadım.

Hava durumu, derste öğrendiğimiz İlkbahar, Yaz, Sonbahar ve Kış mevsimlerinde, günlük olarak "kar yağacak mı, don olayı olacak mı, sis olacak mı, hava şartları mevsim normallerinde mi, değil mi" bu bilgilere de yer veriyor, dedim.

İsmail pür dikkat beni dinliyordu. O da, evet evet. Küresel ısınma gittikçe yayılıyor, hatta tehlikeli bir boyut almış. Bir ara gazete de okumuştum, dedi.

Açelya, İsmail'in bu sözüne gülerken "ne ilgisi var şimdi bunun hava durumu ile" dedi.

Soluduğumuz havayı ilgilendiren her şey hava durumunu ilgilendiriyormuş, babam söylemişti. Hatta ozon tabakası da bizim kullandığımız parfümlerdeki gazdan dolayı büyüyormuş. Bunu da biliyor muydunuz arkadaşlar dedim.

Kendimi profesör gibi hissediyordum. Ama bilmediğim ne kadar çok şey vardı ve daha öğreneceğim çok şey....

Soner KILIÇARSLAN
Peyamitepe İlköğretim Okulu
5 / A